

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Masco Denmark ApS, Damixa ApS

Tožena stranka: Skatteministeriet

Izrek

Člen 49 PDEU v povezavi s členom 54 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kot je ta iz spora o glavni stvari, ki družbi rezidentki zagotavlja davčno oprostitev glede obresti, ki jih plača hčerinska družba rezidentka, če ta ustreznih stroškov ni mogla odbiti zaradi pravil, ki omejujejo pravico do odbitka plačanih obresti v primeru podkapitalizacije, hkrati pa oprostitvev, ki bi izhajala iz uporabe njene lastne zakonodaje glede podkapitalizacije, izključuje, če je hčerinska družba rezidentka v drugi državi članici.

⁽¹⁾ UL C 73, 2.3.2015.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 21. decembra 2016 – Evropska komisija/World Duty Free Group SA, nekdanja Autogrill España SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P)

(Združeni zadevi C-20/15 P in C-21/15 P) ⁽¹⁾

(Pritožba — Državne pomoči — Člen 107(1) PDEU — Davčni sistem — Davek od dohodkov pravnih oseb — Odbitek — Amortizacija dobrega imena, ki izhaja iz tega, da podjetja, ki imajo davčni domicil v Španiji, pridobijo vsaj 5 odstotni delež v podjetjih, ki imajo davčni domicil zunaj te države članice — Pojem „državna pomoč“ — Pogoji v zvezi s selektivnostjo)

(2017/C 053/05)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnica: Evropska komisija (zastopniki: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes in P. Němečková, agenti)

Druge stranke v postopku: World Duty Free Group SA, nekdanja Autogrill España, SA (C-20/15 P), Banco Santander SA, Santusa Holding SL (C-21/15 P) (zastopniki: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro in R. Calvo Salinero, odvetniki)

Intervenientke v podporo drugih strank v postopku: Zvezna republika Nemčija (zastopnika: T. Henze in K. Petersen, agenta), Irska (zastopniki: G. Hodge in E. Creedon, agentki, skupaj z B. Dohertyem, barrister, in A. Goodman, barrister), Kraljevina Španija (zastopnik: M. A. Sampol Pucurull, agent)

Izrek

1. Sodbi Splošnega sodišča Evropske unije z dne 7. novembra 2014, Autogrill España/Komisija (T-219/10, EU:T:2014:939), in z dne 7. novembra 2014, Banco Santander in Santusa/Komisija (T-399/11, EU:T:2014:938), se razveljavita.

2. Zadevi se vrnete v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.

3. Odločitev o stroških se pridrži.
4. Zvezna republika Nemčija, Irska in Kraljevina Španija nosijo svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 81, 9.3.2015.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. decembra 2016 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Oberlandesgericht Celle – Nemčija) – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord/Region Hannover

(Zadeva C-51/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člen 4(2) PEU — Spoštovanje nacionalne identitete držav članic, ki je neločljivo povezana z njihovimi temeljnimi političnimi in ustavnimi strukturami, vključno z regionalno in lokalno samoupravo — Notranja organizacija držav članic — Regionalne ali lokalne skupnosti — Pravni instrument, s katerim je ustanovljen nov subjekt javnega prava ter s katerim se ureja prenos pooblastil in pristojnosti za izvajanje javnih nalog — Javna naročila — Direktiva 2004/18/ES — Člen 1(2)(a) — Pojem „javno naročilo“)

(2017/C 053/06)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Celle

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Tožena stranka: Region Hannover

ob udeležbi: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Izrek

Člen 1(2)(a) Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev je treba razlagati tako, da sporazum med regionalnima ali lokalnima skupnostma, kot je ta iz postopka v glavni stvari, na podlagi katerega ti skupnosti sprejmeta statut, s katerim se ustanovi interesna zveza, ki je pravna oseba javnega prava, in s katerim se na ta nov javni subjekt prenesejo nekatere pristojnosti, ki sta jih pred tem imeli ti skupnosti, odslej pa jih ima ta interesna zveza, ne pomeni javnega naročila.

Vendar tak prenos pristojnosti, ki se nanaša na izvajanje javnih nalog, obstaja zgolj, če hkrati zajema odgovornosti, povezane s preneseno pristojnostjo, in z njo povezana pooblastila, tako da ima na novo pristojni javni organ avtonomijo odločanja in finančno avtonomijo, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 155, 11.5.2015.